

„Tiszta a szó, ha tiszta a szándék”

„Minden ki nem mondott igazság méregg válik”

TARTALOM

- Alkotmányunk géniusza hol vagy? I.
- Mesesarok
- Humor
- Elit és gondolatrendőrség - részlet
- Könnyű és csinos
- Napjaink vannak hátra
- BKV - tolvajok vagyunk
- Törvények idézett paragrafusai

VÁDIRAT

Hatalmasok és gazdagok – nincs szaga a pénznek –, kifosztanak és gyilkolnak, s bolondnak is néznek. Szótlan-tétlenül és gyáván miért engeditek? Ősi lobogónkat mért csak lengetitek? Ezt az aljas sátánhordát, világ szegényére, pokol fenekére, miért nem kergetitek? Jöttök, néha sokan, néha rengetegen, de miért nem együtt, miért nem elegen?

Szabolcsy Balázs

Kedves nagycsaládos, jobb és baloldali érzelmű olvasók!

Antal Péter vagyok. 5 gyermek édesapja 15 éve vagyunk a kispesti NOE tagjai. Ebből két évet, mint alelnök dolgoztam a közösségben.

2004. szeptemberében, mint 5 gyermekkel munka nélkül maradt villamosmérnök, úgy éreztem, nem hallgathatok, nem bújhatok el a tüntetők szürke tömegében, hanem saját nevemben állok ki. Annak rendje-módja szerint bejelentettem a tüntetésemet az akkor 2 hete regnáló Gyurcsány ellen. Akkor, amikor a Kossuth téri tüntetés gondolata sem merült fel, már tiltakoztam „Fleto” politikai kalandorsága ellen. És az alkotmánynak nevezett alaptörvény hiányosságai, tákoltsága ellen, mert az teremtette meg a Gyurcsány jelenséget. Így örömmel üdvözöltem 2006 nyarán az első Kossuth téri civil tüntetést. S az öszödi beszéd kipattanásakor (feleségemmel együtt) úgy éreztük, nem bírjuk magunkban tartani felháborodásunkat, már sokasággal találkoztunk a Kossuth téren. Temérdek beszédet hallgattunk végig. Voltak nagyon jók, szépek, nemesek és tiszták. És voltak rosszak, sőt uszítók is. Voltak, akik a hatalom megbízásából cselekedtek, voltak,

akik az ellenzék székértelői voltak, voltak provokátorok és voltak tisztalelkű, igaz emberek. Az egész, mint valami színes kavalkád tükrözte a lelkekben dülő indulatokat, érzéseket. Mindkettőnket megragadott a jelenség. Nem voltak ott a média megmondó emberei. Azaz egyszer onnan közvetített a királyi televízió élőben egy, az október 23-ával kapcsolatos megállapodást. A tériek okosak voltak, kitétek egy televíziót, lássuk mi megy ki adásba. Ott, a szemünk láttára, a pofánkba hazudtak! A megállapodás második felét egyszerűen nem olvasták be! Az elemi felháborodást (természetesen) már nem közvetítették! A közvetítések hamarosan elmaradtak. Az igazság kimondása, vagy boncolgatása nem érdekelt semmilyen

médiát! Magunkra maradtunk! Így legalább azt sem akarták megmondani, mit gondoljunk a hallottakról. Maradt a kézenfekvő megoldás: Akkortájt kezdtünk leszokni a TV nézésről. A társaság meglehetősen heterogén volt, ma is az. Volt közöttünk nagydoktor, sőt 23-án a kordon mellett egy atomfizikussal beszélgettem, de nagyon sok alkoholistával, hajléktalannal, magányossal és „félkegyelművel” is. Amikor azt hallottuk, lehet tüntetni, már nem hittük el. Huszonharmadika előtti napokban, sátorban kint aludtunk a feleségemmel a téren. Hogy még mindig hiszékenyek voltunk, arra bizonyíték: 22-én este hazamentünk. Azt gondoltunk magunkban: annyit riogattak a vezetők a rendőrség és a hatalom kiszorítódsi hírével, hogy 10 óra fele hazamentünk.

A térről való kitaszítottaságunk új fejezetet nyitott számunkra. Hosszú harcra kellett berendezkednünk. A Batthyányi örökmécsesnél eltöltött hónapok összekovácsoltak bennünket, akik azelőtt még csak nem is hallottunk egymásról. Már felismertük: ki a provokátor, ki a „küldött” ember. Az is világossá vált előttünk, ki mögé állhatunk be, kit tudunk elfogadni, mint valódi vezetőt. Barátkkává válunk. A feladatok megsokasodtak. A Kossuth téren eltöltött idő nem pusztán a helytállás, de a tanulás ideje is. Megtanultuk saját fejünk szerint látni, és értékelni a hallottakat. A Kossuth tér gondolatisága letisztult, világossá vált a szimbólumok jelentése: Az Árpádház zászlaja az új honfoglalást, a magyar hagyományokhoz való visszatérést jelentette számunkra, a székely himnusz a határokon túl rekedt magyarokkal való közösséget jelenti estéről estére.

Sokan, akik csak saját egyéni sérelmeiket hozták a térre, elmaradtak, mert nem volt több mondanivalójuk. A maradék, aki máig kitarzott, nos, ők a láng hordozói. Ideje, hogy magasba emeljük, hogy mindenki láthassa.

– Antal Péter

Ébresztő a hazáért, rendületlenül tüntetünk a Kossuth téren!
szeptember 21. - október 20. (a szombatok kivételével), 19-21 óra között

Alkotmányunk géniusza, hol vagy? I.

Az ú.n. rendszerváltás írott „alkotmánya” a magyar népre hivatkozik, ugyanakkor a magyarság joghalálával, genocídiumának eszközeként működik. Ha fenntartjuk ezt az állapotot, s nem állítjuk vissza a jogfolytonosságot, belátható időn belül a saját magunk ásta sír „lakói” leszünk.

Először is tisztázandó az alkotmány fogalma! Azon azt a szervezeti keretet értjük, amelyben az állam hatalmi élete lejátsszódik. Szűkebb értelemben azonban csak azon állam tekinthető alkotmányosnak, ahol az államhatalom gyakorlása **polgárai részvételével** történik. Ahol ez nem élő gyakorlat, ott önkényuralom van – az állam tagjai nem aktív polgárok, hanem csak passzív alattvalók. Ugyanis az állampolgár elnevezés csak az alkotmányos állam tagjait illeti meg.

A magyar állami szervezet – tagjai közhatalomban való részeseése alapján – több, mint ezerszáz éves történelmi fejlődés folyamán épült ki; ezért nevezzük

– az utóbbi 63 évtől eltekintve! – történelmi alkotmánynak. Azok az alapelvek, amelyeket őseink a nemzetszervező vérszerződésben még az Etelközben raktak le, az aranybullában (1222), a tanács-törvényekben (1298, 1507), az ősiség törvényében (1351), a nádori cikkekben (1485), az 1504., 1608., 1723., 1791., 1848., 1867., 1926.-i évi alapvető törvényekben a változott idők és kor-szellemet leheltek. Összefüggésükből kiragadva e törvények nem értelmezhetők, hanem mint a változások lánczemeire kell tekintenünk. Az újabb törvények a régiekre épülnek, mint falai, emeletei a fundamentumnak. Egyre erősebbé, vihar-állóbbá – „lakályosabbá” téve az alkotmány épületét. S ha a szükség megkívánta, az esetenkénti elavult (életet nem szolgáló) részt úgy építették át, hogy a lenyűgöző épülettömb nagyvonalú lát-képén mindez ne tűnjön fel.

Egészen mást mutat az írott alkotmány vagy chartális alkotmány. Ilyen azon

állam sajátja, amelyben az alkotmány történelmi fejlődésének fonala egy adott időpontban megszakad. Egyszerre állhatnak össze az új alkotmány szabályai. Egyszerre jegyeztetnek fel az új alkotmánylévél (charta) fehér lapjára – törölvén a régít, azaz tabula rasa-t csinálnak. Hogy távolabbról vegyem a példát: ilyen a francia forradalomtól 1871-ig készült francia alkotmányok sora.

Az írott alkotmány azon változatát, amely fejedelmi kegy, külső erő ad a népnek – még ha megosztja is az addig kizárólag őket illető államhatalmi jogosítványokat – oktrojált alkotmánynak nevezük. (Mint például az 1949/XX-ast!) Ez jogtechnikai szempontból tökéletesebb lehet, mint a történelmi alkotmány, de mesterkéltséggel – mivel nem a nemzet jogalkotó géniusza szülte. Éppen emiatt az államfenntartó nemzet azt nyűgneket tartja – mint ilyen levételendőnek.

– Rászlai Tibor

Mesesarok – Harmadik Shrek

„Felírtam az azonosítót!”

Ezt kiabálta a rettenthetetlen csizmás macska az őt elfogó katonának a film tömlöcjelenetében.

Mondhatnánk, hogy a magyar szinkron fordítója is kijár a Kossuth térre, vagy legalábbis magyar szívvel élte meg 2006. október 23-át. De itt sokkal többről van szó. Meséről, mely kifejező eszköze varázslatnak, igazságnak egyaránt. Jelképeken át üzen, örök érvényű tanításokat ad át. Szól gyermeknek, felnőtteknek, bármely nemzet fiai is azok.

Az előző rész végén hoppon maradt

Szöke Herceg (Gyurcsány Fletó) egy sötét kocsmában (alvilág) mulatozó gonosz mesefigurákkal (ÁVH, IN-KAL stb.) összefogva akarja megszerezni „Túl az Óperencián” (Magyarország) trónját. A királyi család tagjait erőszakkal rabságha veti, a népnek pedig színelőadást rendez a hiú Herceg, melynek ő az énekes-táncos főszereplője (manipulált választások, „dübörgő gazdaság”, hazug hírek, táncos lábú Fletó öntömjénes ripackodása).

De a tiszta erő és az igazság győz: a Szöke Herceg pórul jár, a nép pedig boldog és szabad.

Ez a mozimese. Hát hazánk valósága? Várjuk a forró őszt. Mert elégünk van már a tömlöcből, a színelőadásból is.

– Hamikus Zsuzsanna

„Tőlünk függ minden, csak akarjuk!”

– Széchenyi István

HUMOR

Október 24-én hajnalban Béla a fogdában ül, egyszer csak nyílik az ajtó, és betuszkolnak mellé egy rendőrt.

- Nahát magát is lecsukták?! Mi történt? – kérdi a rendőrtől.
- Tudja meg akartam viccelni a zsarukat, elmentem a jelmezboltba és vettem egy rendőrijelmezt...
- És hogy bukott le?
- Rögtön kiszúrtak...csak rajtam volt azonosító...

Egy politikus sétál az utcán. Eléjeugrik egy rabló:

- Azonnal add ide az összes pénzedet!
- Mire a politikus: De kérem! Én egy befolyásos politikus vagyok!
- Mire arabló: Akkor az én pénzemet!

Felirat egy kocsí hátulján:

„Nem vagyok részeg, csak a Demszky kátyút kerülgetem.”

Czakó Gábor Elit és gondolatrendőrség c. írásából! (részlet) I.

A Magyar Szocialista Munkáspárt, mint az ország tényleges és formalizált élcsapata, hazaszeretett helyett hazaárulásra szocializálta kádereit, leginkább azokat, akik karriert akartak csinálni. A párt szerepéből következően a demokratikus társadalmakban megkülönböztethető gazdasági, politikai, ideológiai, sajtó, művészeti, stb. „elit” nemigen beszélhetünk, hiszen a főnökök és élen állók mindenütt a megfelelő szintű pártvezetés – hatásköri listájáról – kerültek ki, és abszolút dzsokidzsokiként szökkentek szakmáról szakmára. Az apparátusi káder egyszer az ávónál serénykedett, máskor a nehéziparban, hogy aztán nagykövetségként tűnjék föl Kopenhágában, vagy főszerkesztőként Budapesten.

Sokukról derült ki, hogy köztörvényes bűnöző, ámde a bűnállamban csak a politikai hibák számítotnak véteknek, ezért a tolvajok, a szadisták, a garázdák nem pottyantak ki a kasztból, csak olykor-olykor s átmenetileg csusszantak lejjebb.

A szellemi elitet is a politikai bizottság próbálta összebütykölni a rendelkezésére álló anyagból. Rendszeresen neveztek

ki írókat, művészeket és akadémikusokat, majd gazdagon dekorálták őket Kossuth-díjjal és mindenféle csillagokkal.

Ugyanakkor Fülep Lajos, Hamvas Béla, Várkonyi Nándor életműve a fiókban porosodott, Kerényi Károly, Márai Sándor könyvei a határon túl rekedtek. Még Papp Lacinak is megtiltották, hogy megmérkőzzék a profi világbajnoki övért.

Az akkori köznyelv kontraszelekciónak nevezte az elit-hamisítást, melynek során a hitvány került fölültre, a jó alulra. Ez tette szükségessé a terrort. A valóságos „elit” ugyanis a maga természetes – helyesebben: normális – értékhierarchiájával összetartja a társadalmat. Erőszak nélkül. Hiszen a komoly ember komoly életre törekszik, számára a példakép mester, akit önként követ, még ha az út áldozatokkal jár is, mert mindenképpen tanulni, emelkedni szeretne. A hamis „elit” abnormális. Ma már nevetségesnek hat, de a hatvanas években tényleg egy suszter volt az igazságügy-miniszter, és ő oktatta a professzorokat jogtudományra. Ettől lett olyan az oktatás, mint a jogrend.

(folytatjuk)

Könnyű és csinos

Hirdet a Burger King. Ezzel még nem lenne baj, hisz ez a dolga minden, hazánkba betolakodott multinak, hogy a gengszterjellegű országvezetés engedélyével rajtunk gazdagodjon. Még a reklám megszokott manipulatív elemeit is elfogadom (tán szó érte a ház elejét, hogy hízoló étkekkel rombolják az amúgy is rombolásnak kitett honi lakosságot, mert a hamburgerhez hozzáadott 1 db salátalevél, 2 karika lilahagyma és 1 szelet paradicsom próbálja elhitetni velünk, hogy koleszterin-mentesítésre ezentúl a Burger Kingbe kell járnunk).

A gondom a néniel van, aki a plakáton egy kórházi folyosón áll, alul démónnak, felül nővérkének öltözve, kezében az imént leírt, bíóra turbózott, fitness-wellness-update szendviccsel. Lábán magassarkú fekete szandál, fekete harisnya és fekete harisnyatartó. Ezek fölött meztelenül kivillanó gömbölyű popsija következik, majd falatnyi köpenyke, „mejje-husa” tájkán vöröskereszt, fején fityula. Csábos pózába még némi hejehujázó elemek is vegyülnek koreográfia gyanánt. Mögötte 3 vagy 4 újszülött-inkubátor.

Szóval, a néni szép, de az az étteremlánc, amelyik főleg a fiatalságot és a gyermekeket célozza, ne pornóújságba illő dizájnnal hirdesse a hamburgerét. Az egészség jegyében pláne ne. Az inkubátorokat pedig kitolnám a látómezőből, mert a várandós kismamák lelkének nem éppen félmeztelen démoni nővérkéket alkalmazó kórházkép segít áldott-boldoggá tenni a kilenc hónapot.

Tehát arra kérem a Burger Kinget, távolítsa el a magyar szemek elől ezt a fityulás bohócot. Ha már mindenáron reklámokra akarnak pénzt kidobni, ajánlom a bájosan bumfordi Shrek-et. Ő legalább zöld színű. Vagyis – kis túlzással – elmegy biofitness-hirdetésnek is.

(Halkan súgom: engem ő sem tudna rávenni az új hamburgerre.)

– H. Zs.

Napjaink vannak hátra. . .

(Szili Katalin felülvizsgálná a privatizációs szerződéseket.)

2007.09.16.

Akkor most engedjük el a fantáziánkat!

A jelenlegi belpolitikai helyzetet nem boncolgatom, bizonyos mértékig ezt mindenki ismeri. Szili Katalin nyomul/nyomják.

A nem minden alapot nélkülöző pletykák Gyurcsány Ferenc közeli távozásáról szólnak. Az, hogy magától megy-e, vagy útba indítják? – teljesen mindegy. Az MSZP vezetésén belül Szili Katalin erős tábornok tudhat maga mögött.

Amennyiben a nemzet ellenállása igen rövid időn belül nem éri el azt a bizonyos „kritikus tömeget”, előállhat a következő helyzet:

Gyurcsány Ferencet megpuccsolják. A puccsisták lehetnek: MSZP-sek, SZDSZ-esek, vagy mindkettő. Az eredmény ugyanaz! Az áldatlan, és válságos állapot hirtelenjében – átmenetileg megszűnik. Az MSZP felbontja a koalíciót.

Az MSZP az MDF-el köt megállapodást. A két vezető nő, Szili Katalin és Dávid Ibolya régről ismerik egymást, barátnők.

A kialakult új politikai helyzetben az eddig változást akaró legmérsékeltetebbek időt és teret engednek az új kormányfő bemutatkozásának, a kormány valószínű átalakításának, és a módosított kormányprogram megismerésének.

Hozzáállásukból következően a változást akaró többség létszáma csökken. A szükséges, ún. „kritikus tömeg” így már elérhetetlenné válik.

Következmények:

A közélet teljes megtisztítása újra fényérvnyire kerül tőlünk; Az elmúlt években leszerelt és bűnös vezetőket futni hagyják;

A legnagyobb ellenzéki párt érintetlenül kerül ezen időszakból;

Eredmény:

Az MSZP MARAD HATALMON!!!

– Arthur

W
W
W
.
h
a
r
c
t
e
r
.
h
u

BKV – Tolvajok vagyunk!

Tolvajok vagyunk, ha nem jeggyel vagy bérlettel utazunk – nyilatkozta a minap a Kossuth rádió hullámhosszán a BKV szóvivője. Hangjában feddség volt és düh. Fortyogott. Számára tiszta és világos a képlet: aki utazni akar, fizessen. Ez idáig rendben is volna, hiszen, aki felszáll a BKV bármely járművére, láthatatlan szerződést köt. A

BKV szállítja utast, az utas pedig kifizeti a fuvar árát. Csakhogy! Az utas – legyen magyar vagy külföldi állampolgár – nem tehet arról, hogy:

- a BKV-nak igencsak rossz a belső szervezeti gazdálkodása, amit az utazóközönségen ver le,
- a BKV ZRT-nél – amely a Főváros tulajdona – összefonódások, korrupció, magas felsővezetői prémiumok és végkielégítések „dúlnak”,
- ezért nem jut pénz megfelelő járműpark-felújításra, elegendő új jármű megvásárlására (vagy ha vesznek, azt is inkább ne tennék, lásd Combino és vidéke), takarításra, elegendő és jól képzett, udvarias, emberi módon viselkedő munkatársra,
- viszont olyan magasak a viteldíjak, hogy a polgári lakosság azt már képtelen kifizetni. A nem polgári lakosság (úgy mint Demcszky, Gyurcsány, Kóka és egyéb milliárdosaink) pedig IN-KAL-os kísérettel, páncélozott autósodákon suhannak. Jól is teszik, mert még bizony elvernék rajtuk a port, ha némely mocskos, vesénket szétrázó buszra merészkednének.

A műsorba érkeznek az SMS-ek és a telefonok. Panaszárakat felsőfokon. Egy hallgató elárulja, hogy négytagú családjával havi szintű döntés előtt áll: vagy gázszámla, vagy BKV-bérlet, illetve választhatják azt is, hogy nem esznek, de utaznak. Mert a munka-

helyre és az iskolába valahogy csak el kell jutni. Egy vidéki nénike sérelmezi: ha fel kell jönnie Pestre, a pályaudvartól csak két megállóra van a hivatal, ahol dolga van, és 520 Ft-jába kerül a jegy oda-vissza. Két kiló kenyér ára, vagy gyalogol a fájós lábával.

Riportbejátszás következik: a rádió mikrofonos munkatársra éppen egy dühöngő, angolul szót érteni próbáló turistának segít. Nevezett külföldi a jegyautomatából akart jegyet venni, de a gép csak a pénzt nyelte el, jegyet nem adott. A riporter a BKV-pénztárosnőnek fordítja magyarrá a panaszt, aki felállva székéből, minősíthetetlen stílusban dühöng és kiabál, hogy miért őt zaklatják ilyesmivel, mikor a gép oldalán ott az ingyenes hívható zöld szám. Közben három másik utas pénzt is elsikkasztja a gép, a metró bejáratánál álló ellenőrök pedig – bár látják az esetet – nem engedik be őket. A riporter felhívja a zöld számot, ahol egy férfihang közli, hogy vette a panaszt, majd küld szerelőt. „Mikor?” „Azt nem tudom, én csak felvettem a panaszt.” A külföldi és a három magyar hölgy is be kell, hogy álljanak a hosszan kígyózó sorba és megvenni a jegyet. Még jó, hogy a pénztáros nem romlik el. „Csak” durván viselkedik.

BKV-szóvivőnk a stúdióban panasszal reagál maga is: idén januárban volt menedzsment-váltás a cégnél, és még nem volt idejük felülvizsgálni a 282 alvállalkozói szerződést. Valóban nem jó, hogy az automatát javító vállalkozó csak 8:00-tól 15:30-ig dolgozik. ENNYI!

Fortyogok, és eszembe jut, hogy Aba Botond, akinek oroszlánrésze volt a BKV még mélyebbre juttatásában, Demcszky báró által megesett kirúgása kapcsán nem merete felvenni a milliós végkielégítést, hanem alacsonyabb beosztásban maradt a cégnél. Csak pár hét elteltével volt hallható a rádióban az az apró hírecske, hogy mégis távozott a BKV-tól. Kérdés: mennyivel. Ahogy az is kérdés, hogy mi meddig tűrjük még az ilyen és ehhez hasonló arcatlanságokat, legyen az akár a BKV, vagy bármelyik, rajtunk élősködő bank, multicég, hiperaktívan ripacskodó miniszterelnök, gyáva köztársasági elnök, illetve az egész korrupció, a külföldi tőkecsoportok által madzagon rángatott gyülekező banda. Akiiket be kellene pakolni az épülő 4-es metró valamelyik alagútjába. És otthagyni őket. Örökre!

– BHA

Törvények idézett paragrafusai

PESTY LÁSZLÓ, „A MEGSEBZETT ÜNNEP” CÍMŰ FILMJEKÉNT:

55.§ (5) Az ütés lehetőleg a támadó végtagot érje, kerülni kell, hogy az ütés a fejre, derékra, gyomorra, hasra irányuljon;

17.§ (2) Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa;

226. § Az a hivatalos személy, aki eljárása során más tetteleg bántalmaz, BTK vétséget követ el, és két évig terjedő szabadság-vesztéssel büntetendő;

16.§ (1) Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört...

277.§ (1) Aki olyan közokiratot, amely nem, vagy nem kizárólag a sajátja, BTK mástól, ennek beleegyezése nélkül jogtalanul megszerez, vagy megsemmisíti, megrongálja, vagy eltitkolja, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadság-

vesztéssel, közérdekű munkával, vagy pénzbüntetéssel büntetendő;

20.§ (1) A rendőrt, az intézkedés során az egyenruhájára, és az azonosító jelvényére, vagy a szolgálati igazolványára igazolja;

59.§ (3) Tilos a tömeget korlátozni a helyszínről történő eltávozásban;

170.§ (4) Büntetést követ el, és egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel BTK büntetendő az elkövető, ha a testi sértés maradandó fogyatékoságot, vagy súlyos egészségromlást okoz;

Felhívom a figyelmét minden érdekelt és ellenérdekelt félnek, hogy a törvények – bár még kevésbé tapasztalhattuk – mindenkire vonatkoznak!

Még a Böszmére is!

– Arthur

KOSSUTH TÉR 2006 – Kiadja a Magyar Nemzeti Bizottság 2006

Felelős kiadó: Gonda László (+36/30/3772690) ❖ Felelős szerkesztő: Dr. Bene Gábor

MNB 2006 honlap: www.harcter.hu ❖ Független Kossuth téri honlap: www.harcter.info

Kérjük, ha érdemesnek látja, adja tovább, sokszorosítsa újságunkat! Kapcsolat: harcter@gmail.com

Egyes írások tartalma a cikk szerzője véleményét tükrözi!